

selve Lovforslaget til det høie Things Vedtagelse.

Judeuigrsministeren (Fin sen):

Af de Vædringsforslag, som det ærede Udvalg har foreslaaet, er det absolut det væsentligste, som gaar ud paa, at § 4 skal gaa ud. Denne Paragraf fandtes ikke, som den ærede Ordspører ogsaa fremhævede, da Lovforslaget blev fremsat af Regjeringen i Rigsdagen, fordi man ansaa denne Bestemmelse for uødvendig, og jeg skal i saa Henseende nævne, at Konventionen, som der her er Tale om, den internationale Konvention, kun angaar Bestytelsen af Telegrafkabler udenfor Soterritoriet. Man fandt heller ikke Bestemmelserne i Konventionen hensigtsmæssige eller brugbare for Soterritoriet, og endelig var der Bænskeligheder ved at fastsætte paa en klar og tydelig Maade Afstandsbestemmelser paa Soterritoriet. Under Forhandlingerne i Landsthinget fremhævedes det imidlertid med stor Styrke, og navnlig af de søyndige Medlemmer i det Udvalg, som Landsthinget havde nedsat, baade at det vilde være særdeles ønskeligt at faae 2den og 3die Paragraf gjort gjældende paa Soterritoriet, og at det ikke vilde være forbundet med uovervindelige Bænskeligheder at træffe Afstandsbestemmelserne paa en tilstrækkelig tydelig Maade. Derefter vedtog Landsthinget denne § 4, hvori det hedder sig, at disse Bestemmelser i §§ 2 og 3 skulle finde Anvendelse ogsaa paa dansk Soterritorium, for saa vidt Farvandet og Veirforholdene tilstede det. Man kan nu indvende, at denne Bestemmelse „for saa vidt Farvandet og Veirforholdene tilstede det“ gjør, at Anvendelsen af §§ 2 og 3 i de fleste Tilfælde kun er af meget liden Betydning. Men paa den anden Side vil det ogsaa, naar disse Paragrafer have faaet denne Tilføielse, ikke kunne medføre nogen Skade for Søfarere eller paaføre Zifferierne nogen Gene, at Bestemmelserne ogsaa gjælde paa Soterritoriet. Jeg skal derfor, da det ogsaa forekommer mig naturligt og ønskeligt, at de samme Bestemmelser, der gjælde om Kablernes Bestytelse udenfor Soterritoriet, ogsaa maa gjælde paa Soterritoriet, for saa vidt som det ikke kommer i Strid med andre Interesser, henstille, om ikke det høie Thing maatte finde Anledning til ikke at stemme for dette Vædringsforslag, men lade denne Paragraf forblive uforandret. — Den anden reale Vædring, som foreslaas af det ærede Udvalg, gaar ud paa at tilføie en ny § 8, som lyder saaledes: „Denne Lov forbliver gjældende i 5 Aar fra den Dag at

regne, fra hvilken de kontraherende Regjeringer maatte komme overens om, at den i Paris den 14de Marts 1884 undertegnede internationale Konvention angaaende undersøiske Kablers Bestytelse skal træde i Kraft.“ Ja, jeg skal give den ærede Ordspører Ret i, at da Konventionen er bestemt til foreløbig kun at gjælde for fem Aar, synes denne nye § 8 at bringe Lovforslaget i en endnu fuldere Overensstemmelse med Konventionen, end Lovforslaget har i den Skikkelse, hvori det foreligger, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Konventionens Artikel 16 fastsætter, at den skal forblive gjældende i fem Aar fra den nævnte Dag at regne, nemlig den, som de høie kontraherende Magter maatte blive enige om, og at den, saafremt ingen af de kontraherende Magter tolv Maanedere førend Udløbet af det nævnte Tidsrum af fem Aar maatte tilkjendegive sin Hensigt at sætte den ud af Virksomhed, vedbliver at gjælde et Aar endnu og saaledes stadig fra Aar til Aar. Da det nu forholder sig saaledes, nemlig at Konventionen ikke blot skal gjælde for fem Aar, men, for saa vidt den ikke opsiges af de kontraherende Parter, skal vedblive at gjælde et Aar ad Gangen efter disse fem Aar, forekommer det mig, at man ved at udelade denne ny § 8 vilde være i endnu større Overensstemmelse med Konventionen end ved at optage den. Indsættelsen af en ny § 8 vilde jo medføre, at man efter fem Aars Forløb, hvad enten man for Danmarks Vedkommende opsigter Konventionen eller ikke, vil blive nødt til at søge ny Lovhjemmel til Bevarelsen af den Tilstand, som til den Tid maa antages af Alle at være anerkjendt for at være i Alles Interesse. Det forekommer mig derfor, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at tilføie den nye § 8. — Hvad angaar de øvrige Vædringsforslag, ere de alle Redaktionsændringer, og jeg skal for mit Vedkommende ikke gjøre nogen Indvending imod dem, ligesom jeg ogsaa i Anledning af det Ønske, hvormed Udvalget slutter sin Betænkning, skal tilføie, at jeg kan slutte mig dertil, at fremtidig i lignende Tilfælde Traktater og Konventioner kunne meddeles Thinget baade i Original og Oversættelse.

Ordspøreren (C. Hage): Maa jeg blot til de Bemærkninger, den høitærede Minister fremsatte, føie, at der jo for saa vidt under ingen Omstændigheder er nogen Nødvendighed for Forstrykten i § 4, som Lovforslagets § 1 absolut paalægger den et Ansvar, som faktisk bestadiger et Kabel ogsaa derved, at han fornempler et Kabelskib under dets Arbejde. Men hvad man har indvendt,